

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ. 27 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1960

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
130

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4095. Περί της εξ αφροδισίων νόσων προστασίας και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων. 1
585. Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του Β. Δ. 8.9.1950 «περί Μέσης Δασικής Σχολής». 2

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4095

Περί της εξ αφροδισίων νόσων προστασίας και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Έχοντες υπ' όψει τας διατάξεις του άρθρου 35 του Συντάγματος και την από 19 Ιουλίου 1960 σύμφωνον γνώμην της κατά την παράγραφον 2 του αυτού άρθρου 35 Ειδικής Επιτροπής εκ Βουλευτών, προτάσει του Ήμετέρου Υπουργικού Συμβουλίου, άπεφασίσαμεν και διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Αφροδισιαί νόσοι, μέσα θεραπείας και καταπολεμήσεων αυτών.

Άρθρον 1.

Αφροδισιοί νόσοι υπό την έννοιαν του παρόντος Ν. Δ. είναι ή σύφιλις, ή θληνόρροια, τὸ μαλακὸν ἔλκος, τὰ ὄξυτενῆ κονδυλώματα, τὸ αφροδισιον λεμφοκοκκίωμα (νόσος NICOLAS—FAVRE) κατὰ τὸ μολυσματικὸν αὐτῶν στάδιον, ὡς και πᾶσα ἄλλη νόσος ἣτις δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἤθελεν ὑπαχθῆ εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν αφροδισίων, προτάσει τῆς κατὰ τὸ άρθρον 10 τοῦ παρόντος Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀντιαφροδισιακοῦ Ἀγῶνος.

Άρθρον 2.

1. Ἡ θεραπεία τῶν αφροδισίων νόσων ἐνεργεῖται κατὰ τὰς ἐπιστημονικῶς παραδεδογμένας μεθόδους ὑπὸ αφροδισιολόγου ἱατροῦ, ἐν ἑλλείψει δὲ τοιοῦτου ὑπὸ τῶν νομιμῶς ἀσκούων τὸ ἱατρικὸν ἐπάγγελμα.

2. Οἱ ἰδιῶται ἱατροί, τοὺς ἀπόρους ἀσθενεῖς δύνανται νὰ παραπέμπωσι πρὸς δωρεὰν ἐργαστηριακὴν ἐξέτασιν ἐξ ἀπόψεως αφροδισίου νόσου εἰς τὰ κατὰ τύπους Ὑγειονομικὰ Κέντρα, Κοινοτικὸς Ὑγειονομικοὺς Σταθμοὺς ἢ Ἱατρεῖα Κοινωνικῆς Ἀσφαλίσεως Ἀγροτῶν, ἅτινα θὰ ἐπιλαμβάνων-

ται τῆς λήψεως αἵματος και ἀποστολῆς αὐτοῦ εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὀριζόμενα ἐργαστήρια, ἐφ' ὅσον οἱ ἀσθενεῖς δὲν δύνανται λόγω τῆς ἀποστάσεως νὰ μεταβοῦν ἀπ' εὐθείας εἰς ταῦτα πρὸς ἐξέτασιν.

3. Οἱ ἐξ αφροδισίων νόσων πάσχοντες, ἐὰν εἶναι ἠφαλισμένοι, ἀπολαμβάνουσι πάντων τῶν λόγω ἀσθενείας δικαιουμένων, κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις, τῶν παρ' αὐτοῦ χορηγουμένων παροχῶν ἀσθενείας.

Αἱ διατάξεις τοῦ άρθρου 5 τοῦ Νόμου 2112, ὡς ἠρμηνεύθη διὰ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν. 4558, τοῦ άρθρου 8 τοῦ Β. Δ. τῆς 16)18 Ἰουλίου 1920 «περὶ ἐπεκτάσεως τοῦ Νόμου 2112 κλπ.» ὡς και αἱ περὶ μισθώσεως ἐργασίας και εἰς περὶ κωλύματος πρὸς παροχὴν ἐργασίας κλπ. διατάξεις τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν και διὰ τὰς περιπτώσεις τῆς λόγω αφροδισίου νόσου ἀσθενείας, ἐφ' ὅσον βεβαιούται ἡ ἀνάγκη τῆς ἐπὶ κλίνης νοσηλείας.

4. Οἱ τυγχάνοντες ὑγειονομικῆς περιθάλψεως ὑπὸ τῶν εἰς ἐκτέλεσιν τῶν Νόμων 1811)51 και 3920)58 ἐκδοθέντων Β. Διαταγμάτων, ἀπολαμβάνουσι τῆς περιθάλψεως ταύτης και εἰς περίπτωσιν ἀσθενείας ἐξ αφροδισίου νόσου, τῆς δαπάνης βαρυνούσης ἐξ ὀλοκλήρου τὸ Δημόσιον.

Άρθρον 3.

1. Τὰ Νοσηλευτικὰ ἔδρματα, Κρατικά, Δημοτικά ἢ Νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ὑποχρεοῦνται ὅπως :

α) ἐξετάζωσι δωρεὰν τὰ άτομα περὶ ὧν ἡ παράγρ. 2 τοῦ άρθρου 5 τοῦ παρόντος, πρὸς ἔκθεσιν τῆς ἱατρικῆς πιστοποίησησεως και

β) ὅπως δέχωνται πρὸς δωρεὰν θεραπείαν ἢ πρὸς ἐργαστηριακὴν τοῦ αἵματος ἐξέτασιν πᾶν πρόσωπον πάσχον ἐξ αφροδισίου νόσου ἢ παρέχον ὑπόνοιαν μολύνσεως ἐξ αφροδισίου νόσου.

2. Πᾶς ἱατρός ὅστις κατὰ τὴν ἐξέτασιν ἢ θεραπείαν προσώπου τινός, ἤθελε διαγνώσει αφροδισιον νόσον, ὑποχρεοῦται νὰ γνωστοποιήσῃ αὐτῷ τὴν φύσιν τῆς νόσου, τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους αὐτῇ συνεπάγεται, ὡς και τὰς κοινικὰς εὐθύνας ἐκ τῆς παραλείψεως τῆς θεραπείας ἐγχειρίζων εἰς τὸν ἀσθενῆ ἐντυπον ὁδηγίαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς προφυλάξεως ἀπὸ τῆς μεταδόσεως τῆς νόσου. Ἐν διαγνωσθῆ αφροδισιος νόσος ἐπὶ ἀνηλικίου ἢ διανοητικῶς καθυστερημένου ἀτόμου, ὁ ἱατρός ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν ὑπαρξιν τῆς νόσου και νὰ ἐγχειρίσῃ τὴν ἐντυπον ὁδηγίαν εἰς τοὺς κατὰ νόμον ἔχοντας τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ προσώπου τούτου. Ὁ τύπος τῆς ἐντύπου ὁδηγίας καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Υπουργοῦ Κοινωνικῆς Προνοίας προτάσει τῆς κατὰ τὸ άρθρον 10 τοῦ παρόντος Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Ἀντιαφροδισιακοῦ Ἀγῶνος.

Αί ως άνω έντυποι οδηγίαι διανέμονται μερίμνη τής αρμοδίας υπηρεσίας του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας.

3. Γυναικολόγος, μαιευτήρ, ιατρός ή μαία άν διαγνώσῃ επί άρτιγεννήτου έρέφους άφροδίσιον νόσον ή συμπτώματα πιθανολογούντα την έξ άφροδισίου νόσου πάθῃσιν, ύποχρεούται όπως πληροφορήσῃ περί τούτου τόν πατέρα ή την μητέρα και ύποδείξῃ την ανάγκην θεραπείας ή άμέσου έξετάσεως. Έν περιπτώσει μή συμμορφώσεως προς την τοιαύτην ύπόδειξιν, ό ιατρός ή ή μαία αναγγέλλει άμελητῇ τó περιστατικόν εις τó Υγειονομικόν Κέντρον.

* Άρθρον 4.

1. Οί εισερχόμενοι εις Δημόσια ή Δημοτικά Νοσηλευτικά ιδρύματα προς νοσηλείαν δι' οιονδήποτε νόσημα, δέον νά υποβάλλωνται και εις έξέτασιν αίματος κατά WASSERMANN και KAHN. Έάν τó ίδρυμα δέν διαθέτῃ τά αναγκαία προς τούτο τεχνικά μέσα, ή έξέτασις διενεργείται δωρεάν εις άλλο μικροβιολογικόν έργαστήριον Δημοσίου ή Δημοτικού θεραπευτικού ιδρύματος.

2. Αί έγκυοι γυναίκες προσερχόμεναι προς έξέτασιν ή εισαγόμεναι εις Μαιευτήριον, υποβάλλονται δωρεάν, όμοίως εις την αύτην έξέτασιν αίματος.

3. Υποβάλλονται όμοίως εις την αύτην έξέτασιν τά, έν μαιευτήριω ή άλλῃ Δημόσια ή ιδιωτικῇ κλινικῇ ή Πανεπιστημιακῇ τοιαύτῃ τεχνήντα, έρέφῃ, ως επίσης και τά έρέφῃ άτινα τίκτονται εις περιοχήν έξυπηρετουμένην υπό Κοινωνικῶν Υγειονομικῶν Σταθμῶν και Ιατρείων Κοινωνικής Ασφαλίσεως Άγροτῶν, εφ' όσον ύπάρχουν παρ' αυτοίς αί δυνατότητες ενεργείας τής έξετάσεως ταύτης.

Άνίχνυσις τής νόσου δύναται νά ενεργῆται υπό τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων και επί τῶν μελῶν τῶν οικογενειῶν τῶν πασχόντων.

4. Αί διευθύνσεις φυλακῶν, σωφρονιστικῶν έν γένει ιδρυμάτων, άναμορφωτικῶν καταστημάτων, όρφανοτροφείων, οίκοτροφείων, παιδικῶν σταθμῶν, ασύλων και παντός ιδρύματος δημοτικής διαβιώσεως, ύποχρεούνται όπως υποβάλωσιν εις κλινικῇν και έργαστηριακῇν έξέτασιν έξ απόψεως άφροδισίου νόσου τά έν αυτοίς ένδικοιτώμενα άτομα και τά έξ αὐτῶν νοσοῦντα εις άναγκαστικῇν θεραπείαν.

5. Αί ένοπλοι δυνάμεις, ως και αί τοιαῦται σωμάτων ασφαλείας, ύποχρεούνται όπως:

α) Υποβάλλωσιν εις κλινικῇν και έργαστηριακῇν έξέτασιν τούς κατατασσόμενους και ύπηρετοῦντας εις αὐτάς, έξ απόψεως άφροδισίου νόσου και τούς έξ αὐτῶν νοσοῦντας εις θεραπείαν.

β) Επί τῇ απόλυσει πασχόντος έξ άφροδισίου νόσου, γνωστοποιούσι την απόλυσιν εις τó οικεῖον Υγειονομικόν Κέντρον του τόπου διαμονῆς του διά την ύποβολήν του εις θεραπείαν και παρακολούθησιν του αποτελέσματος ταύτης.

6. Αί διευθύνσεις μεγάλων βιομηχανικῶν εργοστασίων ή άλλων βιομηχανικῶν, βιοτεχνικῶν ή γεωργικῶν εγκαταστάσεων, δύναται νά υποβάλλωσιν εις κλινικῇν και έργαστηριακῇν έξέτασιν έξ απόψεως άφροδισίου νόσου τά πρόσωπα τά έν αὐταῖς εργαζόμενα, αναγγέλλουν δέ άμελητῇ εις τó αρμόδιον Υγειονομικόν Κέντρον πάσαν διαπιστουμένην περίπτωσην άφροδισίου νόσου.

Διά Β. Διατάγματος προκαλουμένου υπό τῶν Υπουργῶν Κοινωνικής Προνοίας και Έργασίας, δύναται νά όρίζωνται τά βιομηχανικά έργαστήρια, αί βιοτεχνικαί, βιομηχανικαί και γεωργικαί επιχειρήσεις ή εγκαταστάσεις, αίτινες ύποχρεωτικῶς θά υποβάλωσιν τά έν αὐτοῖς εργαζόμενα άτομα εις κλινικῇν και έργαστηριακῇν έξέτασιν έξ απόψεως άφροδισίου νόσου.

7. Διά Β. Διατάγματος προκαλουμένου υπό τῶν Υπουργῶν Κοινωνικής Προνοίας και Έθνικῆς Παιδείας και Θρησκευμάτων, δύναται νά διενεργηθῇ έξέτασις έξ απόψεως άφροδισίου νόσου εις τούς μαθητάς και τούς σπουδαστάς πάντων τῶν κρατικῶν και ιδιωτικῶν σχολείων, επαγγελματικῶν σχο-

λῶν ως και τῶν ανωτάτων σχολῶν, εφόσον τούτο κρίνεται σκόπιμον και επιβέλτημον υπό τῶν αρμοδίων υπηρεσιῶν τῶν ως άνω Υπουργείων.

8. Πάσα περίπτωσης άφροδισίου νόσου, κατά τās προηγουμένης παραγράφους βεβαιωμένη, δηλοῦται ύποχρεωτικῶς εις τó Υγειονομικόν Κέντρον εις τó όποῖον ύπάγεται τó πάσχον άτομον. καθῶς και εις την οικείαν υπηρεσίαν του Υπουργείου Κοινωνικής Προνοίας.

* Άρθρον 5.

1. Η διάγνωσις υπό ιατροῦ άφροδισίου νόσου επί παντός ατόμου ύποχρεοῖ αὐτόν όπως διακριθῇ κατά τó δυνατόν την προέλευσιν τής μόλυνσεως και ν' αναγγείλῃ ταύτην άμελητῇ εις τó Υγειονομικόν Κέντρον, τó όποῖον άν βεβαιωθῇ ότι έξ ώρισμένης εστίας προήλθον πλείονες τής μιάς μόλυνσεις, ζητεῖ παρὰ του αναγγείλαντος ιατροῦ πλήρη τά στοιχεῖα του ατόμου του ύποδεικνυομένου ως φορέως τής μόλυνσεως, προς διενέργειαν έρεύνης.

2. Τó Υγειονομικόν Κέντρον, άν εκ τής ενεργηθησομένης έρεύνης, βεβαιωθῇ ότι εστία τής μόλυνσεως είναι άτομον όπερ ως εκ τῶν συνθηκῶν τής διαβιώσεως του ή του άσκουμένου υπ' αὐτοῦ επαγγέλματος, μεταδίδει την άφροδίσιον νόσον εις άλλους, ή καιπερ γνωρίζων ότι νοσεῖ δέν υποβάλλεται εις θεραπείαν ή δέν τηρεῖ τās δοθείσας υπό του ιατροῦ οδηγίας, ύποχρεοῖ τó άτομον όπως έντός τακτῆς προθεσμίας έξετασθῇ υπό ιατροῦ και προσαγάγῃ πιστοποιήσιν περί τής καταστάσεως έξ απόψεως άφροδισίου νόσου τής υγείας αὐτοῦ.

3. Τó Υγειονομικόν Κέντρον δύναται ν' άπαιτήσῃ όπως ή τοιαύτη έξέτασις ενεργηθῇ υπό ιατροῦ δημοσίας υπηρεσίας, προς δέ δύναται νά επιβάλῃ όπως αὐτή ενεργῆται και έν τῷ μέλλοντι κατά ώρισμένα χρονικά διαστήματα. Διευθύνται τῶν Υγειονομικῶν Κέντρων δύναται νά διενεργῶσι την τοιαύτην έξέτασιν. Άν τó Υγειονομικόν Κέντρον κρίνῃ ότι ύπάρχει αναπόφευκτος ανάγκη ή ζητηθῇ υπό τής Αστυνομικῆς Αρχῆς, υποβάλλει τά άτομα ταῦτα εις άναγκαστικῇν θεραπείαν δι' εισαγωγῆς των εις Κρατικόν ή άλλο ειδικόν ή μή νοσοκομεῖον.

* Άρθρον 6.

1. Οί νοσοῦντες έξ άφροδισίου τινός νόσου, ύποχρεούνται όπως υποβάλλωνται εις θεραπείαν και τηρῶσι τās ιατρικὰς οδηγίας διά την πλήρη κατά τó μολυσματικόν στάδιον θεραπείαν αὐτῆς.

2. Οί έχοντες υπό την επίμέλειαν αὐτῶν νοσοῦντας ανήλικους ή άτομα τελούντα υπό δικαστικῇν απαγόρευσιν, είναι ύπόχρεοι διά την ύποβολήν αὐτῶν εις θεραπείαν.

3. Οί νοσοῦντες έξ άφροδισίου νόσου, εφ' όσον ως εκ τῶν συνθηκῶν τής εργασίας των και τής έν γένει διαβιώσεως των είναι δυνατόν νά μεταδίδωσι την νόσον, υποβάλλονται εις άναγκαστικῇν θεραπείαν έν Δημόσιω ή Δημοτικῷ ιατρείω ή νοσοκομείω ή θεραπευτικῷ ιδρύματι, μερίμνη του Υγειονομικοῦ Κέντρον.

Άν έν τῇ πόλει τής κατοικίας του νοσοῦντος δέν λειτουργοῦν τοιαῦτα νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιατρεία διά την δωρεάν άναγκαστικῇν θεραπείαν, τó Υγειονομικόν Κέντρον μεριμνά εἶνα ό νοσῶν οδηγηθῇ εις τó πλησιέστερον Νοσοκομεῖον.

Έάν πρόκειται περί ησφαλισμένου ή δαπάνῃ τής μετακινήσεως και νοσηλείας καταβάλλεται υπό του Ασφαλιστικοῦ Οργανισμοῦ κατά την διέπουσαν τούτον νομοθεσίαν.

4. Επιτρέπεται ή νοσηλεία εις ιδιωτικὰς κλινικάς, τῶν εις άναγκαστικῇν θεραπείαν υποβαλλομένων ιδία δαπάνῃ, κατόπιν έγκρίσεως του Υγειονομικοῦ Κέντρον, και υπό τῶν ελεγχῶν αὐτοῦ μέχρι τής έξαλείψεως τῶν μολυσματικῶν εκδηλώσεων. Επί γυναικῶν περί ὧν τó άρθρον 7 του παρόντος, δέν έχει εφαρμογήν ή διάταξις αὐτή.

* Άρθρον 7.

1. Αί γυναίκες αίτινες κατά τās διατάξεις του Νόμου 3032/22 είχαν χαρακτηρισθῇ ως άσθενοί, ως και πάσα άλλη,

τάσεων εξάγεται ο μέσος όρος ο οποίος και αποτελεί τον βαθμό της κατά το έτος τούτο επιδόσεως των μαθητών.

5. Κατά το τέλος εκάστου έτους φοιτήσεως και δη εντός του πρώτου δεκαημέρου του μηνός Ιουνίου, διεξάγεται γραπτή ή και προφορική εξέταση των μαθητών επί τη βάσει εγκεκριώς κοινοποιουμένου προγράμματος εξετάσεων.

6. Το ήμισυ του άρθρου του βαθμού επιδόσεως εις έκαστον μάθημα περί ου ή παράγραφος 4 του παρόντος και του βαθμού της προηγουμένης παραγράφου αποτελούν τον τελικόν βαθμόν εκάστου μαθήματος. Ο γενικός μέσος όρος όλων των μαθημάτων εκάστου έτους συνιστά τον βαθμόν πείρου του έτους τούτου. Η σωματική άγωγή και ή σχεδιαγραφία δεν εξετάζονται εις το τέλος του έτους, οι δε κατά το διάστημα του έτους δοθέντες βαθμοί εις τα μαθήματα ταύτα δεν υπολογίζονται κατά την εξαγωγήν του έτησιου γενικού μέσου όρου.

7. Από 1ης Ιουλίου μέχρι 15ης Σεπτεμβρίου διατίθενται οι μαθηταί του πρώτου προς δεύτερον έτος εις έκτελούσας δασοτεχνικά έργα ύπηρεσίας Δασαρχείων και Όρειών Υδρονομικών Έργων. Ήνα άκτιθούν εις τας δασοτεχνικάς έν γένει εργασίας.

8. Οι τελειοφοίτοι μαθηταί της Σχολής εγκλιθίστανται από 1ης Ιουλίου μέχρι 31 Αυγούστου μετά του Εκπαιδευτικού προσωπικού και του Επιμελητού εις κατάλληλον δημόσιον δασικόν σύμπλεγμα διά πρακτικήν άσκησιν εις την Δασικήν Όδοποιάν, Όρεινά Υδρονομικά Έργα, Υλοχρηστικήν, Δασικάς Έργασίας, Υλωρικήν και Ξυλομετρικήν — Διαχειριστικήν.

9. Κατά τας ενεργουμένας γραπτάς εξετάσεις απαγορεύεται πάσα μεταξή των διαγωνιζομένων συνεννόησις ή χρήσις οιουδήποτε βοηθήματος παρεκτός εκείνων άτινα τυχόν ό εξέταζών καθηγητής ήθελε θέσει εις την διάθεσιν των μαθητών. Εις τους παραβάτας δίδεται ό βαθμόν μηδέν (0) εις τό εξεταζόμενον μάθημα και περαιτέρω υπόκειται ούτος εις πειθαρχικήν δίωξιν.

Άρθρον 10.

Τό άρθρον 10 του αύτου Β.Δ. τροποποιείται ώς κάτωδι μόνον ώς προς τους χαρακτηρισμούς και αριθμούς της βαθμολογίας διαγωγής:

Αριθμός	Χαρακτηρισμός διαγωγής
0—3,9	κακώς μη προβιβάσιμος
4—5,9	μετριώς μη προβιβάσιμος
6—7,5	καλώς προβιβάσιμος
7,6—9,4	λίαν καλώς προβιβάσιμος
9,5—10	άριστα προβιβάσιμος.

Άρθρον 11.

Τό άρθρον 14 του αύτου Β.Δ. αντικαθίσταται ώς κάτωδι:

1. Μετά τό πέρας της πρακτικής άσκήσεως εις τό δάσος των τελειοφοίτων μαθητών της Σχολής γίνεται πρακτική εξέταση τούτων προς τόν σκοπόν να συνταχθή γενική εικών περί της αξίας και ώριμότητος εκάστου βάσει έρωτημάτων εις τας ακόλουθους ομάδας μαθημάτων:

- Δασοκομική—Υλωρική—Όρεινή Ήχθυοποιία.
- Υλοχρηστική—Δασικά Έργασία.
- Ξυλομετρική—Διαχειριστική—Δασική Νομοθεσία.
- Τοπογραφία—Δασική Όδοποιία—Στοιχεία Μηχανολογίας—Όρεινά Υδρονομικά έργα.

2. Η εξέταση ενεργείται εις τό δάσος μεταξή 5—15 Σεπτεμβρίου, ενώπιον επιτροπής, εκ του Διδακτικού Συμβουλίου της Σχολής και ενός εκπροσώπου του Υπουργείου Γεωργίας επί βαθμῶ τολάχιστον 3ῳ, όριζομένου εκάστοτε υπό του Υπουργού Γεωργίας μέχρι 15ης Αυγούστου.

3. Τό Διδακτικόν Συμβούλιον της Σχολής καταρτίζει έγκαιρώς τό πρόγραμμα εξετάσεως, τό όποιον μετά την έγκρι-

σιν του υπό του εκπροσώπου του Υπουργού, κοινοποιείται και εφαρμόζεται.

4. Έκαστον μέλος της Επιτροπής βαθμολογεί εκάστην ομάδα μαθημάτων ιδιαίτέρως εις ίδιον πίνακα, τόν όποιον καταθέτει κατά την συνεδρίασιν εξαγωγής των αποτελεσμάτων. Εξάγεται δε ό μέσος όρος εκάστης ομάδος μαθημάτων και ό γενικός μέσος όρος αύτων, όστις δίδει τόν βαθμόν πρακτικής επιδόσεως εκάστου μαθήματος.

5. Ο μέσος όρος των βαθμών προόδου Α' και Β' έτους περί ου ή παράγραφος 6 του άρθρου 9 του παρόντος Β. Δ. και του βαθμού πρακτικής επιδόσεως, δίδει τόν βαθμόν αποφοιτήσεως και προβαδίσματος εκάστου μαθητού εκ της Σχολής.

Άρθρον 11.

Τά άρθρα 15 και 16 του αύτου Β.Δ. συγχωνεύονται και αντικαθίστανται ώς κάτωδι:

1. Επιτυχών κατά τας εξετάσεις του πρώτου ή δεύτερου έτους θεωρείται ό λαβών μέσον όρον εις έκαστον μάθημα τολάχιστον πέντε (5).

2. Ο λαβών τόν βαθμόν κάτω του πέντε (5) θεωρείται επανεξεταστέος εις ά μαθήματα έλαβε τόν βαθμόν τούτον.

3. Ο δεδικοιολογημένως μη προσελθών κατά τας εξετάσεις ή διακόψας αυτάς έστω και εις έν μόνον μάθημα, ώς και ό επανεξεταστέος υπόκειται εις επανεξέταση ό πρωτοετής κατά τόν χρόνον από 1—5 Οκτωβρίου και ό δευτεροετής πρό των πρακτικών εξετάσεων μεταξύ 1—5 Σεπτεμβρίου.

Αν ή δικαιολογία κατά την κρίσιν του Διδακτικού Συμβουλίου της Σχολής ή της εξέταστικής Επιτροπής δεν θεωρηθή έπαρκής, ό μαθητής υποχρεούται να επαναλάβη τά μαθήματα της τάξεώς του.

4. Ο άπορριπτόμενος κατά την επανεξέτασιν, παραπέμπεται εις νέαν εξέτασιν ενώπιον του Διδακτικού Συμβουλίου της Σχολής ό πρωτοετής, ενώπιον δε της εξέταστικής Επιτροπής του άρθρου 10 παραγράφου 2 του παρόντος Β. Δ) τος ό δευτεροετής.

5. Ο άποτυγχάνων και κατά την τρίτην εξέτασιν υποχρεούται εις επανάληψιν των μαθημάτων του έτους εις ό άπερρίφθη.

6. Μαθητής διακόψας δι' οιοδήποτε λόγον τας σπουδάς του δεν δύναται να επαναφοιτήση εις την Σχολήν, εκτός λόγω στρατεύσεως ή εξαιρετικών συνθηκών, κρινομένων κατόπιν προτάσεως του Διδακτικού Συμβουλίου της Σχολής υπό του Υπουργού της Γεωργίας.

7. Μαθητής διετής εις τινα τάξιν άποτυγχάνων κατά τας εξετάσεις ή αποκλειόμενος τούτων χάνει τό δικαίωμα περαιτέρω φοιτήσεως εις την Σχολήν.

Άρθρον 12.

Εις τό άρθρον 19 του αύτου Β.Δ. προστίθεται και δευτέρα παράγραφος ώς κάτωδι:

2. Μαθητής λαμβάνων βαθμόν έτους διαγωγής κατώτερον του έξ (6), μετ' άπόφασιν του Διδακτικού Συμβουλίου της Σχολής, προκειμένου μόνον περί πρωτοετούς χάνει τό δικαίωμα περαιτέρω φοιτήσεως εις την Σχολήν, προκειμένου δε περί δευτεροετούς δεν χορηγείται πτυχίον και ούτε δικαιούται να επαναφοιτήση. Κατά της άποφάσεως του Διδακτικού Συμβουλίου επιτρέπεται ένστασις ενώπιον του Υπουργού Γεωργίας όστις αποφαινεται άνευκλήτως.

Άρθρον 13.

1. Προς κάλυψιν ηύξημένων αναγκών της Υπηρεσίας εις Μέσον Δασικόν Προσωπικόν, επιτρέπεται κατόπιν άποφάσεως του Υπουργού Γεωργίας ή πρόσληψις κατ' έτος επί πλέον του δια του άρθρου 3 παρ. 1 του παρόντος όριζομένου αριθμού εισακτέων κατ' έτος μαθητών μέχρις έξ (6) προερχομένων

εκ περιοχῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας ὁ ἀριθμὸς εἰσαγομένων εἶναι σοβαρῶς μειωμένος ἢ παντελῶς ἐλλείπει, τηρουμένων κατὰ περιφέρειας τῶν διατάξεων τοῦ ἀρθροῦ 4 τοῦ παρόντος Β. Δ. Ἐπὶ πλείονων τῆς μιᾶς περιφερειῶν ὁ ὡς ἄνω ἀριθμὸς κατανέμεται ἀναλογικῶς δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

2. Ἐφ' ὅσον ἤθελεν ὑποβληθῆ ἀνάλογος ἀριθμὸς αἰτήσεων, γίνονται δεκτοὶ πρὸς φοίτησιν εἰς τὴν Σχολὴν ἐπὶ πλεόν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων μέχρι πέντε μαθηταὶ καταγόμενοι καὶ διαμένοντες μονίμως ἐν Κύπρῳ διὰ τὴν κάλυψιν ἀναγκῶν εἰς μέσον δασοτεχνικὸν προσωπικὸν τῆς Κυπριακῆς Πολιτείας.

Ἄρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἀρθροῦ 24 τοῦ αὐτοῦ Β. Δ. τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας προσλαμβάνεται εἰς Μηχανολόγος κρατικὸς ὑπάλληλος ἢ ιδιώτης ἐπὶ ἀμοιβῇ

ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως, συμφώνως τῷ Νόμῳ. Ἐπίσης δι' ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ προσλαμβάνεται εἰς ἱατρὸς ὑπάλληλος ἢ ιδιώτης ἐπ' ἀμοιβῇ ὀριζομένη διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 15.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Β. Δ. τίθενται εἰς ἰσχὺν ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς σχολικοῦ ἔτους 1960—61 μὴ ἰσχύουσαι διὰ τοὺς ἤδη φοιτῶντας δευτεροετείς μαθητὰς μόνον ὡς πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 5 καὶ 6 τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμιν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Κερκύρῃ τῇ 18 Αὐγούστου 1960

**ΠΑΥΛΟΣ
Β.**

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΑΣ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

Δ. ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΣ